

РЕШЕНИЕ

№ 19356

гр. София, 09.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 25.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **4286** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК във вр. чл.34б, ал.5 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност (ЗННД).
Образувано е на основание изпратена от Министерство на правосъдието постъпила там на 24.04.2024 г. жалба от Съвета на нотариусите на Нотариалната камара на Република България, депозирана чрез нотариус Д. Т., Председател на Съвета на Нотариусите, срещу Заповед №СД-№05-54/08.04.2024 г. на Министъра на правосъдието. С оспорения акт е открито допълнително място за нотариус в район на действие – съдебен район на РС – София и е разрешено преместване на района на действие на нотариус Й. К. Ф., вписана в регистъра на НК под №779, с район на действие – съдебен район на РС – Хасково, от район на действие – съдебен район на РС-Хасково в район на действие – съдебен район на РС – София.
В жалбата се твърди, че оспореният административен акт е незаконосъобразен, като постановен при неспазване установената форма, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и в противоречие с целта на закона. Според жалбоподателя административният орган не е посочил доказателствата, послужили за доказване на налични важни причини за преместването. Сочи, че не става ясно въз основа на кои точно от изложените от нотариус Ф. фактически обстоятелства се основава издаденият административен акт. Сочи също, че административният орган не е изследвал съществуването на втората предпоставка по чл.34б, ал.1 от ЗННД – наличие на свободно място в района, в който нотариусът желае да бъде преместен. Твърди, че

при издаване на оспорваната заповед не е извършена съгласувателна процедура с Нотариалната камара по чл.346 от ЗННД. Според жалбоподателя, неправилно Министерството на правосъдието е приел, че е налице необходимост от допълнително място за нотариус в района на Районен съд – [населено място], като не е извършил преценка относно данните за броя на населението в [населено място]. Оспорва също и наличието на основателни предпоставки за приложение на хипотезата на чл.10, ал.4 от ЗННД, според която министърът на правосъдието може по свой почин да открие допълнително място в съответния район, в случай че е налице необходимост от това. По тези съображения се иска отмяна на оспорения акт и изпращане на преписката на административният орган със задължителни указания за тълкуването и прилагането на закона. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на заинтересованата страна.

Ответникът по жалбата, Министъра на правосъдието, чрез процесуалните си представители гл. юрисконсулт В. Д. и юрисконсулт В. Х. оспорва жалбата с доводи за нейната неоснователност. Претендира присъждане на разноските.

Заинтересованата страна Й. К. Ф., чрез процесуалния си представител адв. Л. Л.-Г., в съдебно заседание оспорва жалбата. В писмено становище изразява подробни мотиви за недопустимостта на жалбата в една част и нейната неоснователност в друга част..

Претендира присъждане на сторените в производството разноски.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната преписка.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установено следното:

Й. К. Ф. е вписана от 2019 г. в регистъра на Нотариалната камара като нотариус под №779, с район на действие - съдебен район на РС – Хасково. Със заявление вх. № 94-Й-11 от 05.03.2021 г. същата е отправила искане до Министъра на правосъдието да бъде преместена като нотариус в района на Софийски районен съд, поради влошено здравословно състояние, настъпило след вписването ѝ в регистъра на Нотариалната камара като нотариус с район на действие РС – Хасково и причини от личен и семеен характер. Представени са множество документи удостоверяващи описаните в заявлението обстоятелства.

На основание чл. 346, ал. 4 от ЗННД, на 09.03.2021 г. е изпратено писмо рег. № 94-Й-11/09.03.2021 г. до Нотариалната камара с искане за изразяване на становище по заявлението.

Съветът на нотариусите на Нотариалната камара е предоставил отрицателно становище по случая, обективизирано в решение от заседание на 12.04.2021 г. с писмо рег. № 94-Й-11/19.04.2021 г., в което се сочи, че не са налице кумулативно предвидените предпоставки на чл. 346 от ЗННД.

Със Заявление № 94-Й-11/07.09.2021 г. от Й. Ф. са представени допълнителни документи във връзка с твърденията за наличие на важни причини от здравословен характер обуславящи преместването ѝ Със Заявление № 94-Й-11/19.01.2022 г. отново е поискано от Й. Ф. да бъде преместена като нотариус от район на действие на Хасковския районен съд в район на действие на Софийски районен съд, като към заявлението са представени отново документи във връзка с изложените от заявителката важни причини, налагащи преместването. Доколкото Министъра на правосъдието не се е произнесъл по подадените заявления, мълчаливият му отказ е

оспорен по съдебен ред.

С решение № 5781/13.10.2021 г. на Административен съд-София - град по адм. д. № 4305/2021 г., оставено в сила с Решение № 3716/19.04.2022 г. на Върховния административен съд, Второ отделение, по адм. д. № 69/2022 г. мълчаливият отказ на министъра на правосъдието да се произнесе по заявление вх. № 94-Й-11/05.03.2021 г. на Й. Ф. за преместването ѝ като нотариус в съдебния район на РС – София е отменен и преписката е изпратена на административния орган за произнасяне съобразно мотивите на решението.

Със заявление от 23.08.2022 г. заявителката Й. К. Ф. е поискала да бъде изпълнено влязлото в сила съдебно решение, цитирано по-горе, като е посочила наличие на три вакантни места за нотариуси в съдебния район на СРС.

В изпълнение на влязлото в сила съдебно решение на заседание на Експертния консултативен съвет (ЕКС), проведено на 27.10.2022 г., по т.1 от Протокол № 37 преписката по подаденото заявление вх. № 94-Й-11/05.03.2021 г. от нотариус Й. Ф. е разгледано повторно. ЕКС е изразил становище, че не са налице и двете изискуеми по закон предпоставки /субективния и обективния критерии/, визирани в чл. 34б от ЗННД за допустимост на преместването.

Въз основа на резолюцията на министъра на правосъдието по докладната записка, с която му е представен за одобрение Протокол № 37 е издадена Заповед № СД-05-226/11.11.2022 г. на Министъра на правосъдието, с която е отказано преместването на Й. Ф. от район на действие Районен съд - [населено място] в район на действие Районен съд - [населено място].

С Решение № 1696/16.03.2023 г., постановено по адм. д. № 10890/2022 г. по описа на Административен съд - София-град, Второ отделение, 68 състав, съдът е отменил оспорената от нотариус Й. К. Ф. Заповед № СД-05-226/11.11.2022 г. на Министъра на правосъдието и е върнал преписката за ново произнасяне по заявлението на нотариус Ф. при съобразяване с мотивите на решението.

Първоинстанционното решение е оставено в сила с Решение № 10565/02.11.2023 г., постановено по адм. д. № 4773/2023 г. по описа на Върховен административен съд, Второ отделение.

С влязлото в сила съдебно решение Административен съд - София-град е достигнал до извода, че е налице субективната предпоставка „важни причини“ по смисъла на чл. 34б, ал. 2 ЗННД, водеща до частична или пълна невъзможност нотариусът да изпълнява функциите си в настоящия район на действие. Съдът се е позовал на лекарско предписание, съгласно което жалбоподателката следва да избягва продължително пътуване от [населено място], където живее, до местоработата си в [населено място], както и стрес и преумора. Също така съдът е възприел като важна причина за преместването на нотариуса и влошеното психоемоционално състояние на детето ѝ, което живее единствено с майка си и дядо си по майчина линия на територията на [населено място], както и влошеното здравословно състояние на последния. Приел е, че е налице и обективната предпоставка за преместване на нотариуса - открито място по чл. 10 ЗННД, тъй като в периода от подаването на заявлението за преместване от нотариус Ф. до издаването на оспорения акт са били налице свободни места за нотариуси в съдебния район на действие на Софийски районен съд. Освен това съдът е счел, че свободни места за нотариуси в желанието от жалбоподателя район на действие има, тъй като със Заповед № СД - 05 - 2/10.01.2023 г. на министъра на правосъдието е обявен конкурс за нотариуси, видно от който за

района на [населено място] са обявени 4 броя свободни места.

Със заявление от 27.11.2023 г. заявителката Й. К. Ф. моли да бъде изпълнено влязлото в сила съдебно решение, цитирано по-горе и отново сочи кумулативно наличие на визирани в чл.34б, ал.1 и ал.2 от ЗННД изискуеми предпоставки към момента на подаване на заявлението. Заявлението е разгледано от Експертния консултативен съвет за подпомагане на министъра на правосъдието при упражняване на правомощията му по чл. 34б ЗННД, създаден със заповед № ЛС-04-383/05.09.2023 г. на Министъра на правосъдието по Протокол № 1 от заседание, проведено на 02.02.2024 г. ЕКС е установил, че в мотивите на двата съдебни акта, първоинстанционният и касационният съд са приели, че в случая безспорно са налице важни причини от личен, семеен и здравословен характер, които налагат преместването на нотариуса в района на действие, съвпадащ с местоживеенето му, а именно [населено място].

Експертният консултативен съвет е достигнал до извод, че на основание чл. 173, ал. 2 АПК и предвид установената от съда фактическа обстановка и изложени съображения, водещи до категоричен извод за наличие на субективния критерий - „важни причини“ за преместването на съдебния район на действие на нотариус Ф., не следва да излага собствено становище относно наличието или липсата на „важни причини“, доколкото наличието на същите е установено от съда, които Експертният консултативен съвет изцяло споделя.

По отношение наличието на втората кумулативна предпоставка, а именно „свободно място“, предвид обстоятелството, че в двата съдебни акта не се дава еднозначен отговор за конкретния брой свободни места за нотариуси в [населено място], Експертният консултативен съвет е решил, че следва да бъде изискана такава информация от Съвета на нотариусите при Нотариалната камара на РБ.

Извършена е справка в регистъра на Нотариалната камара, от която се установява, че в съдебния район на действие на Софийски районен съд са вписани в регистъра на Нотариалната камара 138 броя действащи нотариуси, поради което ЕКС е счел, че е налице необходимост и е предложил откриване на допълнително място за нотариус в съдебния район на Софийски районен съд.

Във връзка с гореизложеното е издадена и оспорената Заповед СД-№05-54/08.04.2024 г. на Министъра на правосъдието, с която на основание чл.10, ал.4 и чл.34б, ал.4 и ал.5, изр. второ във връзка с ал.1 ЗННД, и решения на Експертния консултативен съвет за подпомагане на министъра на правосъдието при упражняване правомощията му по чл. 34б ЗННД, обективирани в протокол №1 от заседанието на 02.02.2024 г. и протокол № 2 от заседанието на 04.04.2024 г. е открито допълнително място за нотариус в район на действие – съдебен район на РС – София и е разрешено преместване района на действие на нотариус Й. К. Ф., вписан в регистъра на Нотариалната камара под № 779, с район на действие – съдебен район на РС – Хасково, от район на действие – съдебен район на РС – Хасково в район на действие – съдебен район на РС – София. В мотивите на акта е посочено, че установените релевантни за случая обстоятелства, водят до безспорен извод за наличие на субективната предпоставка „важни причини“ по смисъла на чл. 34б, ал. 2 ЗННД, водеща до частична или пълна невъзможност нотариусът Ф. да изпълнява функциите си в настоящия район на действие. В разглеждания случай се установява наличието на такива обстоятелства, които да представляват „важни“ причини, по смисъла на чл.34б, ал.2 във вр. с ал.1 от ЗННД. В обжалваната заповед Министъра на правосъдието е

приел, че в случая е налице възникнала необходимост от обективен характер, при която съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 4 ЗННД, министърът разполага с възможност и право да открие допълнително място за нотариус в съответния съдебен район.

От жалбоподателя е представена справка, от която се установява, че към датата 08.04.2024 г. в регистъра на Нотариалната камара са вписани 140 нотариуса с район на действие – района на РС – София.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна – Съвета на нотариусите на Нотариалната камара на Република България след взето изрично решение за оспорване на процесната заповед. Доколкото *ex lege* в разпоредбата на чл.34б, ал.5 от ЗННД се съдържа субективно потестативно право на обжалване от страна на Съвета на нотариусите, съдът е приел, че жалбата е допустима и подадена в срок по отношение разрешеното преместване. Безспорно, актът на Министъра на правосъдието, в частта си с която е издадена заповед за преместване на нотариуса е ИАА, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност. Относно актът на Министъра на правосъдието, с който се открива допълнително място за нотариус в район на действие – съдебен район на РС – София съдът приема следното:

Правото на обжалване на индивидуални административни актове е процесуална възможност и се реализира от носителя на това право при определени предпоставки. Задължително изискване във всички случаи, когато гражданите и юридическите лица атакуват индивидуални, общи или нормативни административни актове, е да е налице засягане или възможност от засягане на техни субективни права, законни интереси или пораждање на задължения за тях – предпоставка, обуславяща активната процесуалната легитимация при упражняване правото на защита по чл. 120, ал. 2 от КРБ. По смисъла на чл. 120, ал. 2 от КРБ „засегнати“ в процесуалноправен аспект са онези лица, които са носители на материалноправни последици от волеизявлението на органа, респективно, в чиято правна сфера се отразява неблагоприятно порочния административен акт. Преценява се налице ли е негативен правопроменящ, правопрекратяващ или правопогасяващ ефект спрямо конкретен субект. Оспорването следва да цели премахване на неблагоприятните правни последици, които актът поражда за оспорвания, респективно към предотвратяване възникването на неблагоприятни последици за него. В този смисъл е и трайната практика на Върховния административен съд /Решение № 50001 от 20.02.2023 г. по гр. д. № 20/2022 г. на Върховен касационен съд, петчленен състав; Решение № 14623 от 25.11.2020 г. по адм. д. № 7331/2020 на Върховния административен съд; Решение № 4522 от 15.04.2020 г. по адм. д. № 8149/2019 на Върховния административен съд/. В случая съдът намира, че със заповедта на Министъра на правосъдието в частта, с която се открива допълнително място в район на действие – съдебен район на РС – София по никакъв начин не се засяга правна сфера на Съвета на нотариусите на Нотариалната камара на Република България – не са застрашени или нарушени негови права и не се създават задължения по отношение на юридическото лице. Съгласно чл.10, ал.4 от ЗННД при необходимост на повече от определените по ал.1 нотариуси министърът на правосъдието може по свой почин или по предложение на Съвета на нотариусите да открие допълнителни места за нотариуси в съответния район. Преценката за необходимостта от разкриване на допълнителни места е предоставена на министъра на правосъдието и не е предпоставена от преценката или одобрението

на друга организация, каквато е СННКРБ /такова разбиране е възприето и в Определение № 12151 от 07.12.2023 г. по адм. д. № 11184/2023 г., II отд. на ВАС/. Министъра на правосъдието не действа при условията на обвързана администрация, а се ползва с дискреционна власт при избора на управленско решение /в изпълнение на държавната политика да организира броя на нотариусите в страната/, като може да съобрази или игнорира становището на СННКРБ, без това да рефлектира върху законосъобразността на акта му. Оценката на отделните фактически обстоятелства като обстоятелства, обуславящи броя на разкритите места за нотариуси, е действие по целесъобразност, което не подлежи на съдебен контрол, защото по силата на чл.120, ал.2 от КРБ този съдебен контрол е само за законосъобразност, но не и за правилност (целесъобразност) на административните актове /Определение № 7052 от 23.07.2004 г. по адм. д. № 5761/2004 г., 5 чл. с-в на ВАС/.

Следователно, от посочените аргументи се извежда, че не са налице предпоставките по чл.147, ал1 от АПК, за да се приеме, че жалбоподателят има правен интерес от оспорването. Правният интерес е абсолютна процесуална предпоставка за правото на жалба против ИАА и при липсата му съгласно чл.159, т.4 АПК жалбата следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото прекратено в тази му част. Per argumentum a fortiori е възприетото в чл.34б, ал.5 от ЗННД разрешение да се даде право на СННКРБ да обжалва само заповедта за преместване на нотариус и то ако същото според него е станало в нарушение на законовите изисквания.

Разгледана по същество в тази и част, настоящият съдебен състав намира жалбата на Съвета на нотариусите на Нотариалната камара на Република България за НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт, на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – Министъра на правосъдието, съобразно правомощията му, установени в чл.34б, ал. 4 от ЗННД, при спазване на изискването за писмена форма и наличие на изискуемите реквизити по чл.59 ал.2 от АПК. Посочената разпоредба не предписва нормативно установен начин за посочване на фактическите и правни основания в заповедта и не забранява използване на препратки към влезли в сила съдебни решения, в изпълнение на които се издава заповедта, а въвежда изискване за яснота относно фактическото и правно положение, обосноваващо издадената заповед. В обжалваната заповед има изрично посочване, че Експертният консултативен съвет, предложил на министъра на правосъдието издаването ѝ, изцяло споделя изяснената от две независими съдебни инстанции фактическа обстановка и доказателствата, които я установяват, относно наличието на „важни причини“ за преместването на нотариус Й. Ф. от района на РС-Хасково в района на РС-София. В обжалваната Заповед № СД-05-54 от 08.04.2024 г. на Министъра на правосъдието изрично и конкретно са посочени „важните причини“ за преместване, посочени от съда и възпроизведени конкретно в обжалваната

заповед - „лекарско предписание, съгласно което нотариуса следва да избягва продължително пътуване от [населено място], където живее, до местоработата си в [населено място], както и стрес и преумора“, „влошеното психоемоционално състояние на детето ѝ, което живее единствено с майка си и дядо си по майчина линия на територията на [населено място], както и влошеното здравословно състояние на последния“. Същата съдържа фактическите обстоятелства, които са обусловили съдържанието на волеизявлението на издателя и не страда от пороци, които да обосновават нейната нищожност. Поради изложеното в случая не са налице отменителни основания по чл.146 т.1 и т.2 от АПК.

При издаване на процесната заповед не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Неоснователни са доводите на жалбоподателя за неспазване на задължението от административния орган да изследва евентуалното наличие на предпоставки, включително служебно да събере необходимите доказателства в подкрепа на своите изводи. В изпълнение на изискванията на чл.35 АПК за установяване на всички факти и обстоятелства от значение за случая преди издаването на административния акт и при спазване на указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона и с оглед необходимостта от извършване на преценка за наличието на свободни места за нотариуси в посочения съдебен район, ЕКС е взел решение по Протокол №1, на проведено заседание на 02.02.2024 г., да бъде изискана информация от Съвета на нотариусите при Нотариалната камара на РБ за броя на свободните места по съдебни райони, включително и в съдебния район на действие, в който желае да бъде преместен нотариусът. Такава информация не е получена и не се съдържа по преписката. В тази връзка следва да се уточни, че оспорваната заповед е издадена на основание чл.34б, ал.4 във вр. с ал.1 във вр. с чл.10, ал.4 от ЗННД. Т.е. министърът на правосъдието е преценил възможните и съществуващи обстоятелства и е упражнил правомощието си по чл.10, ал.4 ЗННД, като е открил допълнително място. По отношение на оплакването в жалбата, че преди издаването на административният акт не е извършена съгласувателна процедура с Нотариалната камара по чл.34б, ал.4 ЗННД следва да се има предвид, че началото на административното производство не е сложено с подаването на заявление рег. № 94-Й-51/27.11.2023 г., а още със заявление рег. № 94-Й-11 от 05.03.2021 г., с което Й. Ф. е отправила искане до Министъра на правосъдието да бъде преместена като нотариус в района на Софийски районен съд. Същото е приключило с издаването на заповед на министъра на правосъдието с постановен отказ за преместване. С Решение № 1696/16.03.2023 г., постановено по адм. д. № 10890/2022 г. по описа на Административен съд - София-град, Второ отделение, 68 състав, по жалба на нотариус Й. К. Ф. заповедта е отменена и административната преписка е върната на административния орган за ново произнасяне именно по заявление № 94-Й-11 от 05.03.2021 г., като е възстановена висящността на административното производство. От тук следва, че не се изисква да бъде извършвана нова съгласувателна процедура, с оглед извършената вече такава, завършила с отрицателно становище по случая, обективизирано в решение на Съвета на нотариусите от заседание, проведено на 12.04.2021 г.

Настоящият съдебен състав намира, че заповедта е издадена и в съответствие с материалноправните изисквания, предвидени в чл. 34б, ал. 1 и ал. 2 ЗННД. Съгласно цитираните разпоредби нотариус може да бъде преместен в друг район на действие въз основа на негово мотивирано заявление до министъра на правосъдието при открито място по чл.10 поради важни причини – обстоятелства, свързани със здравословното му състояние, семейно положение и др., които са настъпили независимо и извън волята му, след придобиване на правоспособността и които му пречат да изпълнява нотариални функции в съществуващия район на действие. Разпоредбата на чл.10 от ЗННД регламентира минималния брой места за нотариуси в определен район, съобразно числеността на населението и конкретната необходимост по преценка на министъра на правосъдието (чл.10, ал.4 от ЗННД). Анализът на посочените норми показва, че изброените предпоставки са кумулативни, т. е. преместването може да се осъществи само при едновременното наличие на двете условия - важни причини, които да налагат преместването и открито място за нотариус в района, в който действащият такъв иска да се премести.

Противно на изложеното в жалбата в тази посока следва да се посочи, че административният акт се основава на събрания доказателствен материал, включително и множество медицински документи представени от нотариуса, които са били предмет на проверка и преценка от две независими съдебни инстанции. Събраните безспорни доказателства са формирали решаващия извод на съда, че в случая са налице субективната предпоставка „важни причини“ по смисъла на чл. 34б, ал. 2 ЗННД, водеща до частична или пълна невъзможност нотариусът да изпълнява функциите си в настоящия район на действие, така и относно необходимостта административният орган да събере и анализира информацията относно броя на действащите нотариуси в съдебния район на действие на Софийски районен съд и броя на населението в този съдебен район. Решаващият съд е достигнал до извода, че към момента на подаването на заявлението за преместване, при издаване на Заповед № СД-05-226/11.11.2022 г., както и към момента на постановяване на съдебното решение са били налице вакантни места.

Действително разпоредбата на чл.10, ал.1 ЗННД определя, че на 10 000 жители в определен район се открива едно място за нотариус, но в ал.4 е предвидено изключение от това правило, което не е абсолютно. В случая министърът е действал в рамките на предоставените му с чл.10, ал.4 и ал.5 и чл.34б, ал.1 от ЗННД правомощия при спазване на дадените от съда задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. С разпоредбата на чл.10, ал.4 законодателят е предоставил на Министъра на правосъдието правомощието да прецени дали е налице „необходимост“ и във връзка с молбата на конкретно лице да упражни правомощията си, като открие допълнително място. Достатъчно условие по чл.34б, ал.1 от ЗННД за преместването на вписан нотариус от един съдебен район в друг, при наличието на останалите изисквания на закона, посочени по-горе, е наличието на свободно, в смисъл незаето място. Дали мястото е свободно поради това, че не е заето или че е открито допълнително място от министъра на правосъдието в изпълнение на правомощието му по чл.10, ал.4 от ЗННД, е

без значение.

По отношение на субективната предпоставка „важни причини“, с влязлото в сила съдебно Решение № 1696/16.03.2023 г., постановено по адм. д. № 10890/2022 г. по описа на Административен съд - София-град, Второ отделение, съдът е достигнал до извода, че същата е налице по смисъла на чл. 34б, ал. 2 ЗННД. Приел е, че заявителката е диагностицирана с няколко различни заболявания след постъпването ѝ като нотариус през 2019 г., а именно сърдечно заболяване, увреждания на междупрешленни дискове, периодично силно главоболие, световъртеж и замаяност, отоневрологичен синдром, при което е препоръчително да избягва продължително шофиране, психоемоционален стрес и физическа преумора. Тези заболявания са довели и до влошаване на психическото ѝ състояние от стрес, тревожност. Здравословното състояние на бащата на заявителката, който е вдовец и единственото му живо дете е Й. Ф., също е изключително тежко. При детето на нотариуса са зачестили панически атаки, обезпокоителни действия и реакции, плач при тръгване на майката за работа, непрекъснати обаждания на детето през деня с въпроси кога ще се прибере. Обективната преценка на естеството на заболяванията, на дадените медицински препоръки за неговото облекчаване и лечение обосновават наличието на субективната предпоставка "важни причини" по смисъла на чл. 34б, ал. 2 от ЗННД, водеща до частична или пълна невъзможност нотариусът да изпълнява функциите си в настоящия район на действие - Районен съд [населено място]. За това е отменил отказа на Министъра на правосъдието и е върнал преписката за ново произнасяне, съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в решението.

Неоснователни са доводите на оспорващия и във връзка с изградената връзка на нотариуса с обществото, в района на действие, в който работи. Процедурата по преместване на нотариус от един съдебен район в друг е законово уредена, като законосъобразното ѝ прилагане се обосновава на посочените в закона субективна и обективна предпоставки, без да се отчита твърдяната от жалбоподателя връзка между нотариуса и гражданите. Още повече, че не са установени причини от какъвто и да е било характер, които да са важни по степен и с оглед общата цел на ЗННД, че да налагат във всички случаи оставането на нотариус Й. Ф. да упражнява нотариални функции в района на действие на РС – Хасково.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав счита, че жалбата, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски. Съгласно тази разпоредба когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл.37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, за производството по настоящото дело, разноските за юрисконсултско възнаграждение на ответника следва да бъдат определени в размер на 100

лв., с оглед естеството на производство и реализираните процесуални действия по представителство на ответника по делото. Тази сума оспорващият следва да бъде осъден да заплати на Министерство на правосъдието.

Основателно е и своевременно направеното искане от процесуалния представител на заинтересованата страна за присъждане на направените от него разноски в размер на 1200 лв., представляващи заплатено адвокатско възнаграждение, своевременно поискани по приключване на устните състезания и доказани със списък по чл.80 от ГПК. Направеното възражение за прекомерност от страна на процесуалния представител на оспорващия не се споделя от Съда, тъй като възнаграждението е в минимално предвидения размер.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Съвета на нотариусите на Нотариалната камара на Република България срещу Заповед №СД-№05-54/08.04.2024 г. на Министъра на правосъдието, в частта с която е открито допълнително място за нотариус в район на действие – съдебен район на РС – София.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. №4286/2024 г. по описа на АССГ в тази му част на основание чл.159, т.4 АПК.

Решението в тази му част, с характер на определение, подлежи на обжалване пред ВАС в 7-дневен срок от уведомяване на страните.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Съвета на нотариусите на Нотариалната камара на Република България срещу Заповед №СД-№05-54/08.04.2024 г. на Министъра на правосъдието, в частта, с която е разрешено преместване на района на действие на нотариус Й. К. Ф., вписана в регистъра на НК под №779, с район на действие – съдебен район на РС – Хасково, от район на действие – съдебен район на РС-Хасково в район на действие – съдебен район на РС – София.

ОСЪЖДА Нотариалната камара на Република България да заплати на Министерството на правосъдието деловодни разноски в размер на 100 /сто/ лева.

ОСЪЖДА Нотариалната камара на Република България да заплати на Й. К. Ф., с ЕГН [ЕГН], сумата от 1200 /хиляда и двеста/ лева разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ:

